Ποιο είναι το νόημα της Πρωτοχρονιάς; (Μητροπ. Ναυπάκτου Ιερόθεος)

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 2 Ιανουαρίου, 2019

Ποιμαντορική Ἐγκύκλιος Πρωτοχρονιᾶς 2019

Ἀγαπητοί ἀδελφοί,

Ἀρχή τοῦ νέου πολιτικοῦ ἔτους εἶναι ἡ σημερινή ἡμέρα καί πανηγυρίζουμε μέ θεία Λειτουργία, Δοξολογία καί χαρά. Σέ ὅλο τόν κόσμο διοργανώνονται ἐκδηλώσεις μέ φαντασμαγορικές πράξεις, γιά νά ὑποδεχθοῦν τό νέον ἔτος. Ὅμως, ὅ,τι καί νά κάνουμε, κανείς δέν εἶδε ποτέ κάποιον χρόνο νά ἔρχεται ἀπό τήν ἀνατολή καί κάποιον παλαιό χρόνο νά φεύγη στήν δύση. Ὅταν δέ οἱ ἄνθρωποι συμμετέχουν σέ τέτοιες χαρούμενες ἐκδηλώσεις, ἔπειτα ἐπιστρέφουν στό σπίτι τους μέ μιά πίκρα καί συναντοῦν τόν πόνο, τήν θλίψη, τήν ἀπόγνωση, τήν τραγικότητα.

Τί εἶναι, λοιπόν, αὐτός ὁ νέος χρόνος; Τί σημαίνει ὅτι σήμερα ἔχουμε τήν ἀρχή τοῦ νέου ἔτους; **Ποιό εἶναι τό νόημα τῆς Πρωτοχρονιᾶς;**

Ὅταν πρίν χρόνια, καί συγκεκριμένα τό ἔτος 2000, εἰσερχόμασταν, σάν σήμερα, στήν τρίτη χιλιετία, αἰσθανόμασταν ὄχι ἁπλῶς ὅτι πέρασε ἕνας χρόνος, ἀλλά ὅτι πέρασαν δύο χιλιετίες ἀπό τήν Γέννηση τοῦ Χριστοῦ, καί πανηγυρίζαμε ὄχι ἐπειδή ἄρχιζε ἕνας νέος χρόνος, ἀλλά ἐπειδή ἄρχιζε ἡ τρίτη χιλιετία. Θυμᾶμαι τότε, δηλαδή τήν Πρωτοχρονιά τοῦ 2000, μετά τήν θεία Λειτουργία καί τήν Δοξολογία τοῦ Νέου ἔτους, στόν Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, πήγαμε στό Δημαρχεῖο, γιά νά παραστοῦμε στήν πρώτη ἑορταστική Συνεδρίαση τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου γιά τήν ἀρχή τῆς νέας χιλιετίας, ὥστε νά εἶναι χαρούμενη καί δημιουργική ὅλη αὐτή ἡ περίοδος, χωρίς, ὅμως, νά γνωρίζουμε ἐάν θά ἤμασταν ζωντανοί τήν ἑπομένη ἡμέρα.

Ἀπό τότε, δηλαδή τήν Πρωτοχρονιά τοῦ 2000, πέρασαν 19 χρόνια χωρίς νά τό κατα-λάβουμε, ἀφοῦ ὁ χρόνος τρέχει σάν ὁρμητικό ποτάμι καί φεύγει τόσο χρήγορα, ὅπως κτυποῦν τά δευτερόλεπτα τοῦ ρολογιοῦ μας. Καί στό διάστημα αὐτό ἔφυγαν ἀπό τόν κόσμο αὐτόν ἀγαπητοί μας ἄνθρωποι, ἄλλαξαν πολλές καταστάσεις στήν ζωή μας, ἀλλά καί γεννήθηκαν νέοι ἄνθρωποι. Ὅλα τά παιδιά πού εἶναι σήμερα μαθητές μέχρι τήν τελευταία τάξη τοῦ Λυκείου καί εἰσῆλθαν στό πρῶτο ἔτος τοῦ Πανεπιστημίου γεννήθηκαν σέ αὐτό τό διάστημα τῶν δεκαεννέα ἐτῶν, ἀπό τό 2000 μέχρι σήμερα. Ἔτσι, **ὁ θάνατος συμπλέκεται μέ τήν ζωή**.

Καταλαβαίνουμε, λοιπόν, ὅτι **ὁ χρόνος εἶναι ταχύτατος, ἔρχεται καί φεύγει γρήγορα**, δέν μποροῦμε νά τόν πιάσουμε, δέν ἔχουμε τήν δυνατότητα νά τόν σταματήσουμε, τρέχει συνεχῶς καί παρασύρει καί μᾶς σέ αὐτήν τήν γρήγορη πορεία του. Ἔχουν χαρακτηρίσει τόν χρόνο ὡς «πανδαμάτορα», ἐπειδή δαμάζει τά πάντα, καί κανείς δέν μπορεῖ νά τόν δαμάση, παρά μόνον ὁ Θεός, πού εἶναι ὁ**δημιουργός τοῦ χρόνου καί βρίσκεται ἔξω ἀπό τόν χρόνο**. Ἐμεῖς εἴμαστε μέσα στόν χρόνο καί ἐκεῖνος μᾶς δαμάζει, μᾶς ἐξουσιάζει, μέ ὅλες τίς συνταρακτικές συνέπειες.

Ἤδη, ἀπό τήν πρώτη στιγμή τῆς συλλήψεώς μας τά κύτταρα τοῦ σώματος ἔχουν τήν δική τους κίνηση, ὅπως κίνηση ἔχουν καί τά ὄργανα τοῦ σώματός μας. Αὐτό μποροῦμε νά τό καταλάβουμε κυρίως ἀπό τήν κίνηση τῆς καρδιᾶς μας. Εἴμαστε κάτω ἀπό τήν κυριαρχία τοῦ χρόνου, καί ὅταν ὁ χρόνος τῆς καρδιᾶς σταματήση, μέ τήν βούληση τοῦ Θεοῦ, τότε σταματᾶ καί ἡ βιολογική ζωή, χωρίς, βέβαια, νά ἀφανίζεται ἡ ψυχή καί ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος ὡς ὕπαρξη.

Ἔτσι, βιώνουμε τόν χρόνο στήν ζωή μας ὡς ἕνα χαρούμενο γεγονός, ἀφοῦ ζοῦμε βιολογικά, ἀλλά καί ὡς ἕνα τραγικό γεγονός, ἀφοῦ κάποτε θά σταματήση ὁ κτύπος τῆς καρδιᾶς μας. Καί στό σημεῖο αὐτό ὑπάρχει τό φαινόμενο τῆς **χαρμολύπης**.

Αὐτό τό καταλαβαίνουμε πολύ καλά ἀπό διάφορες ἐκφράσεις πού χρησιμοποιοῦμε. Ὅταν εὐχόμαστε «χρόνια πολλά» στό βάθος αἰσθανόμαστε ὅτι κάποτε θά σταματήση νά μετράη ὁ χρόνος. Ὅταν λέμε τήν εὐχή «καί τοῦ χρόνου» αἰσθανόμαστε ὅτι μπορεῖ νά μή φθάσουμε στήν ἐπόμενη Πρωτοχρονιά. Ὅταν συμμετέχουμε στά ἑορταστικά τραπέζια καί χαιρόμαστε, ὑποβόσκει ἡ λύπη ὅτι παραμονεύει ὁ θάνατος ἤ ὅτι λείπει ἕνας ἀγαπητός μας ἄνθρωπος πού δέν ζῆ.

Ὅμως, ἐμεῖς οἱ Χριστιανοί πιστεύουμε στόν Θεό πού εἶναι ὁ ἄρχοντας τοῦ χρόνου, ἀλλά καί μᾶς βοηθᾶ νά ὑπερβαίνουμε τόν χρόνο καί νά περνᾶμε στό αἰώνιο. Γιά ὅσους ζοῦν ἐν Χριστῷ ὁ χρόνος δέν εἶναι βασανιστικός, δέν εἶναι τροχοπέδη, δέν εἶναι τύραννος, ἀλλά εἶναι **χρόνος προετοιμασίας γιά τό πέρασμα στήν αἰώνια ζωή μέ τόν Χριστό**. Οἱ μάρτυρες καί οἱ ἅγιοι μᾶς ἔδειξαν ὅτι ὁ ἄνθρωπος πού ζῆ μέ τόν Χριστό, δέν φοβᾶται τόν θάνατο καί τήν δυναστεία τοῦ χρόνου, ἀλλά θεωρεῖ τόν χρόνο ὡς τό ἀκρωτήριο τῆς καλῆς ἐλπίδος, ὡς ἕνα πέρασμα στήν ἐν Χριστῷ αἰωνιότητα. Μέ τόν Χριστό τίποτε δέν εἶναι βασανιστικό ἤ προβληματικό. Ἀντίθετα, **ἐκτός Χριστοῦ ὅλα, ἀκόμη καί οἱ πανηγυρισμοί τῆς Πρωτοχρονιᾶς, βρίσκονται στήν σκοτεινή φυλακή τοῦ χρόνου καί τοῦ θανάτου**.

Μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἀρχῆς τοῦ νέου ἔτους, εὔχομαι σέ ὅλους σας χρόνια πολλά μέ τόν Χριστό, πού εἶναι ὁ ἐξουσιαστής τοῦ χρόνου καί ὁ νικητής τῆς φθορᾶς καί τοῦ θανάτου.

Μέ ἑόρτιες εὐχές

Ο Μητροπολιτης

+ Ο Ναυπακτου και Αγιου Βλασιου ΙΕΡΟΘΕΟΣ

(Πηγή: parembasis.gr*)*